

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine presudu Općeg suda od 15. studenoga 2018.,
- prihvati tužbu za poništenje i konačno poništi pobijanu odluku, i
- naloži Europskoj komisiji snošenje troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Opći sud je 15. studenoga 2018. donio presudu u predmetu T-406/11, Prosegur Compañía de Seguridad, S.A./Europska komisija ⁽¹⁾, protiv koje je podnesena ova žalba. Presudom je odbijena žaliteljeva tužba protiv odluke Europske komisije od 12. siječnja 2011. ⁽²⁾, o „financijskom ugledu”, uređenom člankom 12.5 Leya de Impuesto sobre Sociedades (španjolski Zakon o porezu na dobit).

U potporu svojoj žalbi žalitelj navodi jedan žalbeni razlog koji se odnosi pogreške koje se tiču prava sadržane u pobijanoj presudi u pogledu tumačenja članka 107. stavka 1. Ugovora o funkcioniranju Europske unije u vezi s pojmom „selektivnost”.

Žalitelj osobito tvrdi da je Opći sud:

- počinio pogrešku u određivanju referentnog sustava u prvoj fazi ispitivanja selektivnosti,
- počinio pogrešku određivanja cilja u odnosu na koji se uspoređuju činjenične i pravne situacije tijekom druge faze ispitivanja selektivnosti,
- posljedično, također počinio pogrešku u pogledu dodjele tereta dokazivanja i u primjeni načela proporcionalnosti,
- podredno, počinio pogrešku u svojem ispitivanju navodnog nepostojanja dokaza o uzročnoj vezi između nemogućnosti poduzetnikâ za spajanje u inozemstvu i stjecanja inozemnih udjela, i
- podredno, počinio pogrešku odbacivši odvojivost mjere ovisno o postotku kontrole,
- osim što je nastavio nepravilno pravno rasuđivanje, Opći sud na mnogim navedenim mjestima nadomjestio rasuđivanje iz odluke različitim i vlastitim rasuđivanjem, zbog čega je počinio dodatne pogreške koje se tiču prava.

⁽¹⁾ Presuda od 15. studenoga 2018., Prosegur Compañía de Seguridad/Komisija (T-406/11, neobjavljena, EU:T:2018:793).

⁽²⁾ Odluka Komisije 2011/282/EU od 12. siječnja 2011. o poreznoj amortizaciji financijskog ugleda (goodwill) kod stjecanja inozemnih udjela C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) koju provodi Španjolska (SL 2011., L 135, str. 1.) [neslužbeni prijevod]

Tužba podnesena 29. siječnja 2019. – Europska komisija protiv Talijanske Republike

(Predmet C-63/19)

(2019/C 112/41)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: R. Lyal, F. Tomat, agenti)

Tuženik: Talijanska Republika

Tužitelj u tužbenom zahtjevu od Suda zahtijeva da:

- utvrdi da je Talijanska Republika, time što je primijenila sniženje stope trošarina na temelju regionalnog zakonodavstva koje je donijela regija Friuli Venezia Giulia, a koje predviđa sustav doprinosa za benzin i plinsko ulje koji se koriste kao pogonska goriva, u vezi s prodajom takvih energenata stanovnicima regije Friuli Venezia Giulia, povrijedila svoje obveze na temelju članaka 4. i 19. Direktive Vijeća 2003/96/EZ od 27. listopada 2003. o restrukturiranju sustava Zajednice za oporezivanje energenata i električne energije ⁽¹⁾.
- naloži Talijanskoj Republici snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Regionalnim zakonodavstvom regije Friuli-Venezia Giulia uveden je sustav doprinosa za benzin i plinsko ulje koji se koriste kao pogonska goriva, u vezi s prodajom takvih energenata stanovnicima regije Friuli Venezia Giulia. Sustav u bitnome predviđa da u trenutku kupnje goriva na benzinskoj postaji operator benzinske postaje plati fiksni iznos (po litri), snižavajući time cijenu goriva. Regionalna uprava operatorima benzinskih postaja nadoknađuje iznos plaćen prilikom prodaje goriva korisnicima.

Shema Direktive 2003/96/EZ o restrukturiranju sustava Zajednice za oporezivanje energenata i električne energije zahtijeva da na čitavom području svake države članice postoji jedinstvena razina oporezivanja svakog energenta i uporabe. Takvo pravilo temelji se na cjelokupnoj svrsi direktive, a osobito na navodima pruženima u uvodnim izjavama 5. i 15., kao i na tekstu odredbi same direktive i sustavnom tumačenju svih tih odredbi. Od pravila prema kojemu svaka država članica mora propisati jedinstvenu razinu oporezivanja za svaki energent i uporabu može se odstupiti samo u slučajevima koji su izričito predviđeni u toj direktivi. Direktiva 2003/96 sadržava niz odredbi koje državama članicama omogućuju primjenu snižene razine oporezivanja, oslobođenja od poreza ili diferenciranog oporezivanja za određene energente ili uporabe. Radi se osobito o odredbama članka 5., 7., 15., 16. i 17., kao i članaka 18. i 19. te direktive. Takve snižene razine oporezivanja, oslobođenja od poreza ili diferencirano oporezivanje države članice mogu primjenjivati u skladu s metodama predviđenima u članku 6. te direktive. Potonja odredba propisuje da države članice mogu slobodno odobravati oslobođenje od poreza ili snižene razine oporezivanja izravno, putem diferenciranih stopa ili povratom cijelog ili dijela naplaćenih poreza.

Komisija smatra da se u predmetnom slučaju radi o sniženju stope trošarina na pogonsko gorivo koje se protivi Direktivi 2003/96/EZ o oporezivanju energenata.

Komisija stoga drži da je u ovom predmetu Talijanska Republika povrijedila obveze koje ima na temelju članaka 4. i 19. Direktive Vijeća 2003/96/EZ od 27. listopada 2003. o restrukturiranju sustava Zajednice za oporezivanje energenata i električne energije.

⁽¹⁾ SL 2003., L 283, str. 51. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 2., str. 75. i ispravak SL 2019., L 33, str. 37.)

Žalba koju je 29. siječnja 2019. podnijela Kraljevina Španjolska protiv presude Općeg suda (prošireno deveto vijeće) od 15. studenoga 2018. u predmetu T-219/10 RENV, World Duty Free Group protiv Komisije

(Predmet C-64/19 P)

(2019/C 112/42)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelj: Kraljevina Španjolska (zastupnik: M. A. Sampol Pucurull, agent)